

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (10/2/2013)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Β' Τιμ. β', 1 – 10. Ευαγγέλιο: Ματθ. κε', 14 – 30
(Εωθινό 3^ο, Ήχος Γ')

Η δύναμη της προσευχής

Από την δεύτερη επιστολή του Αποστόλου Παύλου προς τον αγαπημένο του μαθητή Τιμόθεο προέρχεται το σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα, αγαπητοί μου. Οι δύο επιστολές προς Τιμόθεον, όσο και εκείνη προς Τίτον, συνιστούν τις λεγόμενες Ποιμαντικές επιστολές, με τις οποίες ο Πρωτοκορυφαίος απευθύνεται στους Ποιμένες της Εκκλησίας, προκειμένου να τους συμβουλευσει και να τους ενισχύσει στην διεύθυνση του ποιμαντικού τους έργου. Το ίδιο πράττει και στην σημερινή διήγηση, κατά την οποία συνιστά στον Τιμόθεο να ενδυναμώνεται πάντα από την Χάρη του Ιησού Χριστού, να κηρύττει στους καλοπροαίρετους ανθρώπους την αλήθεια του Ευαγγελίου και να μη διστάζει να κακοπαθεί για την αγάπη του Χριστού. Για να τα καταφέρει όλα αυτά, όμως, προτρέπει τον Τιμόθεο να έχει πάντα στο νου και στη σκέψη του τον αναστημένο εκ των νεκρών Ιησού Χριστό, δηλ. να προσεύχεται σ' Αυτόν, ζητώντας φωτισμό, ενίσχυση και άνωθεν βοήθεια.

Η ουσία των λόγων του Αποστόλου Παύλου αφορά στην δύναμη και στην αξία της προσευχής στον Ιησού. Τίποτα δεν μπορούμε να καταφέρουμε στη ζωή και στα έργα μας, αν δεν έχουμε στραμμένη την σκέψη μας σ' Εκείνον. «Αντιλαμβάνεσθε ότι ένας άνθρωπος που δεν ξέρει να προσεύχεται είναι, στην πραγματικότητα, ένας ξοφλημένος άνθρωπος. Δεν υπάρχει ενδεχόμενο να επιτύχει στην ζωή του»¹. Αυτό συμβαίνει γιατί το μέγα άθλημα της προσευχής συνιστά το οξυγόνο της πνευματικής ζωής, την ζωτική δύναμη της ψυχής.

Η προσευχή μας στον Θεό, όμως, προϋποθέτει την πίστη σ' Εκείνον και την βεβαιότητα της παρουσίας Του στη ζωή μας. «Η προσευχή είναι μία στροφή προς ένα πρόσωπο. Επομένως, για να υπάρχει προσευχή, πρέπει να υπάρχει το πρόσωπο αυτό. Και για να πω ότι προσεύχομαι πρέπει να υπάρχει για μένα ενεργός η παρουσία του προσώπου αυτού. Εγώ μπορώ να οικειοποιούμαι την παρουσία του και την ύπαρξή του. Ο Χριστός, ο ενυπάρχων, ο πανταχού παρών, γίνεται για μένα παρών μέσα στη ζωή μου, διά της λατρευτικής μου συμμετοχής...»²

¹ Αρχμ. Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης, «Περί Θεού λόγος αισθήσεως», σελ. 9

² Αρχμ. Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης, «Περί Θεού λόγος αισθήσεως», σελ. 13-14

Η προσευχή μας προϋποθέτει, επίσης και την ταπείνωση, την συναίσθηση της αναξιοτήτας και της ανεπάρκειάς μας ενώπιον του Θεού, Τον Οποίοι καλούμε να καλύψει τα κενά και να συμπληρώσει τις δικές μας ατέλειες στην πνευματική ζωή, όσο και στο πνευματικό μας έργο. Επ' αυτού η εμπειρία των Αγίων της Εκκλησίας μας σημειώνει: «Το θεμέλιο της προσευχής είναι η πολύ βαθιά ταπείνωση. Τίποτα άλλο δεν είναι η προσευχή παρά το κλάμα και το πένθος του ταπεινού φρονήματος. Όταν λείπει η ταπείνωση, η προσευχητική άσκηση απειλείται από την αυταπάτη και την δαιμονική πλάνη»³

Ο Απόστολος Παύλος επιμένει στην μνημόνευση του ονόματος του Χριστού, γιατί γνωρίζει εμπειρικά, την δύναμη που αυτό κρύβει και την ώθηση που παρέχει σ' εκείνον που, με πίστη και ταπείνωση, τον επικαλείται. Γνωρίζει ότι αυτό το όνομα μπορεί να μεταμορφώσει τον κόσμο και να καταστήσει τα αδύνατα, για τις ανθρώπινες δυνάμεις, δυνατά, με το θέλημα του Θεού. «Στο όνομα του Ιησού βρίσκονται συγκεντρωμένα και ενεργά όλα τα μυστήρια της σωτηρίας μας. Όταν επαναλαμβάνουμε αυτό το όνομα, η πραγματικότητα του Ιησού μπορεί να εισδύσει μέσα μας. Να μας γεμίσει, να μας διαποτίσει μ' ένα τέτοιο τρόπο, ώστε ο λόγος να γίνει σαρξ εν ημίν. Το όνομα του Ιησού εισχωρεί στην ψυχή, όπως μια σταγόνα λαδιού απλώνεται σιωπηλά σ' ένα ύφασμα. Το όνομα του Ιησού περιέχει όλο τον κόσμο, όπως η ακτίνα του ηλίου τα χρώματα της ίριδος... Η επίκληση του ονόματος του Ιησού πάνω σε όλα τα όντα επιτρέπει τη μεταμόρφωση, τη «χριστοποίηση» του σύμπαντος· την ανεύρεση του αληθινού νοήματος»⁴

Αυτού του μεγάλου πνευματικού δωρήματος ας φροντίσουμε να είμαστε μέτοχοι, αδελφοί μου, ούτως ώστε η Χάρις του Θεού να καταυγάζει την ζωή μας και οι ίδιοι να λειτουργούμε ως φωτεινά παραδείγματα προσευχής για όλους τους ανθρώπους. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

---

³ Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ, «Ασκητικές εμπειρίες», Β', σελ. 27-28

⁴ Lew Gilliet, «Ιησούς», σελ. 65